

31992L0117

L 62/38

URADNI LIST EVROPSKIH SKUPNOSTI

15.3.1993

DIREKTIVA SVETA 92/117/EGS

z dne 17. decembra 1992

o ukrepih za zaščito pred določenimi zoonozami ter nekaterimi povzročitelji zoonoz pri živalih in proizvodih živalskega izvora, zato da se preprečijo izbruhi okužb, ki se prenašajo s hrano, in zastrupitve

SVET EVROPSKIH SKUPNOSTI JE

ob upoštevanju Pogodbe o ustanovitvi Evropske gospodarske skupnosti in zlasti člena 43 Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Komisije ⁽¹⁾,

ob upoštevanju mnenja Evropskega parlamenta ⁽²⁾,

ob upoštevanju mnenja Ekonomsko-socialnega odbora ⁽³⁾,

ker se žive živali in proizvodi živalskega izvora pojavljajo na seznamu v Prilogi II k Pogodbi; ker predstavljata živinoreja in dajanje na trg izdelkov živalskega izvora pomemben vir prihodka za kmečko prebivalstvo;

ker je mogoče doseči smotrni razvoj tega področja in izboljšati njegovo produktivnost z izvajanjem veterinarskih ukrepov, usmerjenih v zaščito in zviševanje ravni javnega zdravja ter zdravja živali v Skupnosti;

ker je treba z ustreznimi ukrepi preprečevati in zmanjševati pojav zoonoz, ki ogrožajo zlasti zdravje ljudi s hrano živalskega izvora;

ker je Skupnost že začela izvajati ukrepe za izkoreninjenje nekaterih zoonotskih bolezni, zlasti pa tuberkuloze pri govedu, bruceloze pri govedu, bruceloze pri ovcah in kozah ter stekline; ker je priporočljivo zbirati epidemiološke informacije o teh boleznih;

ker se ti ukrepi uporabljajo brez poseganja v Direktivo Sveta 89/397/EGS z dne 14. junija 1989 o uradnem nadzoru živil ⁽⁴⁾;

ker je za oceno prioritet za preventivne ukrepe treba zbirati podatke v državah članicah o pogostosti zoonotskih bolezni v človeški populaciji, pri domačih živalih, v krmilih za živali in pri divjadi;

ker mora Komisija spremljati razvoj epidemioloških razmer, da lahko predlaga ustrezne ukrepe;

ker razmere v zvezi s salomonelozo upravičujejo sprejetje takojšnjih nadzornih ukrepov za nekatere vrste kmetovanja, ki predstavljajo tveganje;

ker uskladitev bistvenih zahtev o zaščiti zdravja ljudi predvideva vnaprejšnjo določitev povezav s Skupnostjo in referenčnimi laboratoriji ter izvajanje tehničnih in znanstvenih ukrepov;

ker so bila podrobna pravila v zvezi s finančnim prispevkom Skupnosti za nekatere ukrepe iz te direktive določena z Odločbo Sveta 90/424/EGS z dne 26. junija 1990 o izdatkih na področju veterinarstva ⁽⁵⁾;

ker je primerno predvideti postopek za vzpostavitev tesnega učinkovitega sodelovanja med državami članicami in Komisijo za sprejetje izvedbenih ukrepov,

SPREJEL NASLEDNJO DIREKTIVO:

Člen 1

Ta direktiva določa pravila za zbiranje podatkov o zoonozah in povzročiteljih zoonoz ter ustreznih ukrepov, ki se izvajajo v državah članicah in na ravni Skupnosti.

Člen 2

V tej direktivi:

1. *zoonoza* pomeni vsako bolezen in/ali okužbo, ki se po vsej verjetnosti naravno prenaša z živali na ljudi;
2. *povzročitelj zoonoze* pomeni vsako bakterijo, virus ali parazita, ki po vsej verjetnosti povzroča zoonozo;
3. *odobren nacionalni laboratorij* pomeni laboratorij, ki ga odobrijo ali priznajo pristojni organi države članice za izvajanje preiskav na uradnih vzorcih, za odkrivanje povzročiteljev zoonoz;

⁽¹⁾ UL C 253, 27.9.1991, str. 2.

⁽²⁾ UL C 326, 16.2.1991, str. 223.

⁽³⁾ UL C 79, 30.3.1992, str. 6.

⁽⁴⁾ UL L 186, 30.6.1989, str. 23.

⁽⁵⁾ UL L 224, 18.8.1990, str. 19. Odločba, spremenjena z Odločbo 91/133/EGS (UL L 66, 13.3.1991, str. 18).

4. *vzorec* pomeni vzorec, ki ga odvzame lastnik ali oseba, odgovorna za obrat ali živali, ali se odvzame v njenem imenu, za izvajanje preiskav na povzročitelje zoonoz;
 5. *uradni vzorec* pomeni vzorec, ki ga odvzamejo pristojni organi za preskušanje na povzročitelje zoonoz. Uradni vzorec mora biti opremljen z navedbo živalske vrste, vrste vzorca, količine in metode zbiranja ter z navedbo izvora živali ali izdelka živalskega izvora; ta vzorec se odvzame brez predhodnega opozorila;
 6. *pristojni organi* pomenijo osrednje organe, ali organe države članice, ki je (so) odgovoren(-i) za spremljanje določb o javnem zdravju, zdravstvenem varstvu živali ali o drugih veterinarskih zadevah, ki izhajajo iz te direktive, ali vsak drug organ, na katerega prenese odgovornost osrednji organ.
- (c) se diagnoze in ugotovitve povzročiteljev zoonoz sporočajo pristojnim organom;
 - (d) pristojni organi zbirajo podatke o vseh povzročiteljih zoonoz, katerih prisotnost je bila potrjena med izvajanjem testov ali preiskav, in vseh kliničnih primerih zoonoz iz točke I Priloge I pri ljudeh ali živalih;
 - (e) so druge države članice v Stalnem veterinarskem odboru, vzpostavljenem s Sklepom 68/361/EGS ^(*), redno obveščene o kliničnih primerih, evidentiranih v skladu z (d).
2. V skladu s postopkom, določenim v členu 16, se določbe tega člena lahko razširijo, tako da zajemajo tudi zoonoze in povzročitelje zoonoz iz točk II in III Priloge I.

Člen 3

1. Vsaka država članica zagotovi, da se ukrepi, ki jih izvajajo pristojni organi v skladu s to direktivo, usklajujejo na nacionalni in lokalni ravni, zlasti v zvezi z epidemiološkimi pregledi.
2. Pristojnim organom na lokalni ravni pomagajo odobreni nacionalni laboratoriji.
3. Vsaka država članica pooblasti odobrene nacionalne referenčne laboratorije za zoonoze in povzročitelje zoonoz s seznama iz točke I Priloge I, v katerih je dovoljeno ugotavljati zahtevo sporočati rezultate preiskav prisotnosti zoonoz ali dokončno potrditi njihovo prisotnost.

Člen 4

1. Države članice zagotovijo, da:
 - (a) so upravljalci ali vodje obratov, odobrenih v skladu z direktivami 64/433/EGS ⁽¹⁾, 71/118/EGS ⁽²⁾ in 77/99/EGS ⁽³⁾, obvezani hraniti v najkrajšem obdobju, ki ga določijo pristojni organi, in tem organom na njihovo zahtevo sporočati rezultate preiskav prisotnosti zoonoz iz točke I Priloge I;
 - (b) izolacijo in ugotavljanje povzročiteljev zoonoz ali ugotavljanje vsakršnih drugih dokazov o njihovi prisotnosti izvaja odgovorna oseba laboratorija ali, če se ugotavljanje ne izvaja v laboratoriju, oseba, ki je odgovorna za preiskave;

⁽¹⁾ UL L 121, 29.7.1964, str. 2012/64. Direktiva, nazadnje spremenjena z Direktivo 91/497/EGS (UL L 268, 24.9.1991, str. 69).

⁽²⁾ UL L 55, 8.3.1971, str. 23. Direktiva, nazadnje spremenjena in ažurirana z Direktivo 92/116/EGS (UL L 62, 15.3.1993, str. 1).

⁽³⁾ UL L 26, 31.1.1977, str. 85. Direktiva, ažurirana z Direktivo 92/5/EGS (UL L 57, 2.3.1992, str. 1) in nazadnje spremenjena z Direktivo 92/45/EGS (UL L 268, 14.9.1992, str. 35).

Člen 5

1. Pristojni organi ovrednotijo podatke, zbrane v skladu s členom 4(1)(d). Do 31. marca vsako leto poročajo Komisiji o usmerjenosti in virih zoonotskih okužb, evidentiranih v preteklem letu.
2. Odstavek 1 ne izključuje pogostejšega poročanja držav članic Komisiji ali zahtev Komisije po dodatnih podatkih, če razmere to upravičujejo. Komisija ovrednoti podatke, ki jih predložijo države članice, in poroča Stalnemu veterinarskemu odboru do 1. oktobra vsako leto.
3. Do 1. januarja 1996 predloži Komisija Svetu poročilo o pridobljenih izkušnjah skupaj s predlogi o izboljšanju sistema poročanja, o katerih Svet sprejme odločitev s kvalificirano večino.

Člen 6

Komisija sledi razvoju razmer v zvezi z zoonozami v Skupnosti zlasti na podlagi podatkov, zbranih skladno s členoma 5 in 8, in:

- (a) izvaja posebne študije, zlasti v zvezi z oceno tveganja zaradi povzročiteljev zoonoz, diagnostičnih postopkov in nadzornih ukrepov, v sodelovanju s pristojnimi nacionalnimi laboratoriji, referenčnimi laboratoriji Skupnosti iz člena 13 in Znanstvenim veterinarskim odborom, vzpostavljenim s Sklepom 81/651/EGS ^(*);

^(*) UL L 255, 18.10.1968, str. 23.

^(*) UL L 233, 19.8.1981, str. 32. Sklep, spremenjen s Sklepom 86/105/EGS (UL L 93, 8.4.1986, str. 14).

- (b) v skladu s postopkom, določenim v členu 16, vzpostavi metode za zbiranje vzorcev in izvajanje preiskav v nacionalnih laboratorijih iz člena 3(2) in (3). V primeru salmonelle se to izvede do datuma, določenega v členu 17;
- (c) vzpostavi smernice za izvajanje ukrepov za boj proti zoonozam.

Člen 7

Treba je uveljaviti sisteme za sledenje premikov rejnih živali, določene v Odločbi Komisije 89/153/EGS ⁽¹⁾, v zvezi z ukrepi proti zoonozam in povzročiteljem zoonoz, določenim v tej direktivi.

Člen 8

1. Do 1. oktobra 1993 države članice predložijo Komisiji nacionalne ukrepe, ki jih izvajajo za doseganje ciljev te direktive v zvezi z zoonozami iz točk I in II Priloge I, razen tistih, ki se že izvajajo v zvezi z brucelozo in tuberkulozo skladno z načrti, odobrenimi v okviru zakonodaje Skupnosti.

Zajemajo lahko tudi ukrepe za odkrivanje zoonoz in povzročiteljev zoonoz iz točke I Priloge I.

Države članice, ki imajo nacionalne načrte za odkrivanje zoonoz iz točke II Priloge I, jih lahko predložijo Komisiji kot podatke, ki se zahtevajo v skladu s prvim pododstavkom.

Države članice Komisiji vsako leto predložijo poročilo o epidemioloških razmerah v zvezi s trihinozo.

Komisija preuči ukrepe, ki jih sporočajo države članice, da ugotovi, ali so združljivi s cilji te direktive. O svojih sklepih obvesti države članice na sestanku Stalnega veterinarskega odbora.

2. V primeru salmonelle pri perutnini morajo države članice do 1. januarja 1994 posredovati Komisiji načrte, ki so sestavljeni v skladu z merili, določenimi v prilogah II in III. Ti načrti morajo:

- (a) opredeljevati ukrepe v zvezi s salmonelo, ki se izvajajo za izpolnjevanje minimalnih zahtev, določenih v Prilogi III;

- (b) upoštevati posebne razmere v vsaki državi članici;
- (c) navajati število odobrenih nacionalnih laboratorijev, v katerih bodo tekale preiskave in ugotavljanje salmonelle, in postopke za odobritev teh laboratorijev.

3. V skladu s postopkom, določenim v členu 16:

— se načrti iz odstavka 2, po potrebi spremenjeni, odobrijo najpozneje šest mesecev po njihovi predložitvi,

— se predhodno odobreni načrt lahko spreminja ali dopolnjuje, zato da se upoštevajo najnovejše razmere v državi članici ali eni njenih regij.

Člen 9

1. Podrobna pravila o finančnem prispevku Skupnosti k ukrepom za zakol in uničenje ter uradno vzorčenje, ki so obvezni v skladu s točko V oddelka I Priloge III, in k obratovanju laboratorijev iz Priloge IV se določijo v skladu z Odločbo 90/424/EGS.

V zvezi z ukrepi, določenimi v Prilogi III, do finančnega prispevka, predvidenega v Odločbi 90/424/EGS, niso upravičeni rejci, ki kršijo zahteve te direktive.

50 % stroškov za uvedbo ukrepov za zakol in uničenje iz prvega pododstavka se krije iz prej opredeljenega finančnega prispevka Skupnosti.

2. K členu 4 Odločbe 90/424/EGS se doda naslednji odstavek 3:

„3. Določbe člena 3 razen četrte alinee odstavka 2 in druge alinee odstavka 5 se uporabijo ob pojavu zoonoze iz Direktive 92/117/EGS, pod pogojem, da ta pojav predstavlja neposredno nevarnost za zdravje ljudi. Ta pogoj je izpolnjen ob sprejetju odločitve, predvidene v členu 3(3).“

Člen 10

1. S 1. januarjem 1994 izvajajo države članice minimalne ukrepe, določene za salmonelo v oddelku I Priloge III.

⁽¹⁾ UL L 59, 2.3.1989, str. 33.

Države članice morajo do 1. januarja 1994 določiti predpise, opredeljujoče ukrepe, ki jih je treba izvajati za preprečevanje vnosa salmonelle na kmetijsko gospodarstvo, ob upoštevanju načel iz Priloge II k Direktivi 90/539/EGS.

Svet, ki do 1. januarja 1995 s kvalificirano večino glasuje o predlogu Komisije, sestavljenem v skladu z mnenjem Znanstvenega veterinarskega odbora in na podlagi izkušenj, pridobljenih v obdobju izvajanja te direktive, odloči o ukrepih, ki se zahtevajo za nadzor nad salmonelo v jatah kokoši nesnic.

Do sprejetja takih ukrepov lahko države članice, ob upoštevanju določil Pogodbe, ohranijo svoje nacionalne predpise v zvezi s kokošmi nesnicami.

2. Svet sklepa s kvalificirano večino o predlogu, ki ga sestavi Komisija na podlagi podatkov, zbranih v skladu s členoma 5 in 6 ter členom 8(1), in odloči, ali so potrebni posebni ukrepi za nadzor nad drugimi zoonozami s primerljivo resnostjo.

Člen 11

1. Izvedenci Komisije lahko, če je potrebno za enotno uporabo te direktive in v sodelovanju s pristojnimi organi držav članic, izvajajo nadzorne preglede na kraju samem. V ta namen lahko preverjajo, z nadzornimi pregledi reprezentativnega odstotka posestev, ali države članice zagotavljajo skladnost s to direktivo. Komisija obvešča pristojne organe o rezultatih izvedenih nadzornih pregledov.

Zadevna država članica izvede vse ukrepe, potrebne za upoštevanje rezultatov nadzornih pregledov. Če država članica takih ukrepov ne izvede, je po tistem, ko Stalni veterinarski odbor razišče razmere, mogoče sprejeti odločitve o ustreznih ukrepih po postopku, določenem v členu 16.

2. Podrobna pravila za izvajanje tega člena, zlasti v zvezi s pogostostjo in metodo izvajanja nadzornih pregledov iz prvega pododstavka odstavka 1, se sprejmejo po postopku iz člena 16.

Člen 12

Zaščitni ukrepi, predvideni v Direktivi 90/425/EGS⁽¹⁾, o veterinarskih nadzornih pregledih, ki se izvajajo v trgovini za izpolnitev notranjega trga, se uporabijo za namene te direktive.

⁽¹⁾ UL L 224, 18.8.1990, str. 29. Direktiva, nazadnje spremenjena z Direktivo 91/496/EGS (UL L 268, 24.9.1991, str. 56).

Člen 13

Referenčni laboratoriji Skupnosti iz Priloge IV so v skladu z nalogami in dolžnostmi v navedeni prilogi odgovorni za povezovalno in usklajevanje nacionalnih referenčnih laboratorijev iz člena 3(3).

Člen 14

1. Vpis v seznam ali ohranitev na seznamu Skupnosti, tretjih držav ali njihovih delov, iz katerih je uvoz v smislu zdravstvenega varstva odobren, se pogojuje s tem, da zadevna tretja država predloži načrt, v katerem podrobno navaja jamstva, ki jih daje v zvezi z inšpekcijskimi pregledi na zoonoze in povzročitelje zoonoz.

Učinek teh jamstev ne sme biti manjši od tistega, ki izhaja iz jamstev, predvidenih v tej direktivi.

Komisija odobri zadevne načrte v skladu s postopkom, predvidenim v členu 16. Alternativna jamstva tistim, ki izhajajo iz uporabe te direktive, se lahko dovolijo v skladu z navedenim postopkom, pod pogojem, da niso ugodnejša od tistih, ki veljajo v trgovini.

2. Če se do 31. decembra 1995 ne sprejme sklep skladno z odstavkom 1 v zvezi z tretjo državo, se vpis te države v seznam iz odstavka 1 začasno odloži v skladu s postopkom, predvidenim v členu 16.

3. Skladnost pristojnih organov tretjih držav pri izvajanju načrtov se preverja, ko izvedenci Skupnosti izvajajo nadzorne preglede, predvidene v pravilih Skupnosti.

Člen 15

Priloge lahko spreminja ali dopolnjuje Svet, ki s kvalificirano večino glasuje o predlogu Komisije.

Po tem postopku se do 1. januarja 1996 pregleda zlasti Priloga III.

Člen 16

1. Če je treba upoštevati postopek, določen v tem členu, zadeve nemudoma predloži odboru njegov predsednik, na lastno pobudo ali na zahtevo države članice.

2. V odboru se glasovi držav članic ponderirajo na način, ki je določen v členu 148(2) Pogodbe. Predsednik ne glasuje.

3. Predstavnik Komisije predloži osnutek potrebnih ukrepov. Odbor da svoje mnenje o teh ukrepih v roku, ki ga glede na nujnost zadeve določi predsednik. Mnenja se sprejmejo z večino 54 glasov.

4. (a) Komisija sprejme ukrepe in jih takoj izvede, kadar so v skladu z mnenjem odbora.

(b) Če niso v skladu z mnenjem odbora ali če mnenje ni bilo dano, Komisija brez odlašanja predloži Svetu predlog ukrepov, ki naj se sprejmejo. Svet sprejme ukrepe s kvalificirano večino.

Če Svet ne sprejme nobenih ukrepov v treh mesecih po prejemu predloga, predlagane ukrepe sprejme Komisija in jih takoj izvede, razen če jih Svet zavrne z navadno večino.

Člen 17

1. Države članice sprejmejo zakone in druge predpise, potrebne za uskladitev s to direktivo, najpozneje do 1. januarja 1994.

Države članice se v sprejetih predpisih sklicujejo na to direktivo ali pa sklic nanjo navedejo ob njihovi uradni objavi. Način sklicovanja določijo države članice.

2. Države članice predložijo Komisiji besedila temeljnih predpisov nacionalne zakonodaje, sprejetih na področju, ki ga ureja ta direktiva.

Člen 18

Ta direktiva je naslovljena na države članice.

V Bruslju, 17. decembra 1992

Za Svet

Predsednik

J. GUMMER

PRILOGA I

SEZNAM ZOONOZ, ZAJETIH V ČLENU 4

- I. — Tuberkuloza, ki jo povzroča *Mycobacterium bovis*
 - Bruceloza in njeni povzročitelji
 - Salmoneloza in njeni povzročitelji
 - Trihinoza
 - II. — Kampilobakterioza
 - Ehinokokoza
 - Listerioza
 - Steklina
 - Toksoplazmoza
 - Jersinioza
 - Druge zoonoze in njihovi povzročitelji
 - III. Vsaka druga zoonoza, ki še ni bila ugotovljena v Skupnosti, in njeni povzročitelji.
-

PRILOGA II

MERILA ZA PRIPRAVO NAČRTOV ZA SPREMLJANJE SALMONELE V PERUTNINSKIH JATAH

- I. Načrti morajo navajati:
- število in vrsto vzorcev, ki jih je treba odvzeti,
 - število in vrsto uradnih vzorcev, ki jih je treba odvzeti,
 - metode vzorčenja,
 - metode preiskav vzorcev in ugotavljanje povzročiteljev zoonoz.
- II. Načrti morajo upoštevati naslednja merila za vzpostavljanje postopkov vzorčenja:
- (a) dejavnike, ki po vsej verjetnosti spodbujajo širjenje ene zoonoze ali več;
 - (b) predhodno zgodovino zadevne zoonoze v državi ali regiji, pri domačih živalih ali divjadi;
 - (c) zadevno živalsko populacijo glede:
 - celotnega obsega populacije,
 - homogenosti skupine populacije,
 - starosti živali,
 - produktivnosti živali;
 - (d) okolje kmetij glede:
 - regionalnih razlik,
 - gostote jat,
 - stikov z mestnimi območji,
 - stikov z območji, naseljenimi z divjadjo;
 - (e) sisteme kmetijske proizvodnje, vključno z:
 - enotami intenzivne živinoreje,
 - enotami ekstenzivne živinoreje,
 - sistemi v živinoreji, zlasti režimi krmljenja in ukrepi za zdravstveno varstvo živali;
 - (f) probleme, ki se po vsej verjetnosti lahko pojavijo z vidika znanih precedenčnih primerov in drugih spoznanj;
 - (g) zahtevano stopnjo zaščite glede na vrsto in resnost zadevne zoonoze.
-

PRILOGA III

INŠPEKCIJSKI PREGLEDI ZA SALMONELO

Oddelek I

SPREMLJANJE IN NADZOR – PRISOTNOST SALMONELE V VZREJNIH JATAH

I. Vzrejne jate

Vzrejna jata zajema najmanj 250 kokoši (*Gallus gallus*), ki se redijo ali gojijo na enem samem gospodarstvu za proizvodnjo valilnih jajc.

II. Spremljanje salmonele v vzrejnih jatah

Lastnik ali oseba, odgovorna za valilnice ali za vzrejno jato, mora na lastne stroške odvzeti vzorce za analizo, za odkrivanje salmonele v odobrenem nacionalnem laboratoriju ali laboratoriju, ki ga priznajo pristojni organi, ob upoštevanju spodaj navedenega najmanjšega obsega vzorčenja.

A. Vzrejne jate

1. Vzorci se pri perutnini, ki se goji za vzrejo, odvzamejo vsaj, ko so piščanci stari en dan, ko so kokoši stare štiri tedne in dva tedna, preden jarčke preidejo v fazo valjenja.
2. Vzorci, ki se odvzamejo, morajo zajemati:
 - (a) pri enodnevnih piščancih vzorce notranjih oblog škatel, v katerih se piščanci dostavijo na gospodarstvo, in trupel piščancev, katerih pogin se ugotovi ob prispetju; in
 - (b) pri štiri tedne starih jarčkih ali dva tedna pred začetkom faze valjenja zbirne vzorce fekalij, ki sestojijo iz posameznih vzorcev svežih fekalij, od katerih vsak tehta najmanj 1 g in ki so odvzeti naključno na več mestih v zgradbi, kjer se zadržuje perutnina, ali, če ima perutnina prost dostop do več kakor ene zgradbe na posestvu, iz vsake skupine zgradb na posestvu, kjer se zadržuje perutnina;
 - (c) število mest, na katerih se odvzamejo posamezni vzorci fekalij za pripravo zbirnega vzorca, je naslednje:

Število perutnine v zgradbi	Število vzorcev fekalij, ki se odvzamejo v zgradbi ali skupini zgradb na gospodarstvu
1–24	(število je enako številu perutnine, do največ 20)
25–29	20
30–39	25
40–49	30
50–59	35
60–89	40
90–199	50
200–499	55
500 ali več	60

B. Odrasle vzrejne jate

1. Vse odrasle vzrejne jate se med valjenjem vzorčijo vsaj vsaka dva tedna.

2. Vzrejne jate, katerih jajca se valijo v valilnici s celotno zmogljivostjo inkubatorja do 1 000 jajc, se vzorčijo na posestvu in odvzeti vzorci sestojijo iz zbirnega vzorca fekalij, sestavljenega iz posameznih vzorcev fekalij, od katerih vsak tehta najmanj 1 g in ki so zbrani v skladu s točko A(2)(b).
3. Vzrejne jate, katerih jajca se valijo v valilnici s celotno zmogljivostjo inkubatorja 1 000 jajc ali več, se vzorčijo v valilnici, odvzeti vzorci pa sestojijo iz:
 - (a) zbirnih vzorcev mekonija, odvzetega 250 piščancem, ki so bili izvaljeni iz jajc, dostavljenih v valilnico iz vsake vzrejne jate; ali
 - (b) vzorcev trupel 50 piščancev, ki so poginili v jajčnih lupinah ali se izvalili iz jajc, dostavljenih v valilnico iz vsake vzrejne jate.
4. Taki vzorci se odvzamejo tudi vzrejnim jatam z do 250 kokošmi, katerih jajca se izvalijo v valilnicah s celotno zmogljivostjo inkubatorja 1 000 jajc ali več.
5. Vsakih osem tednov se vzorčenje, predvideno v točki B, nadomesti z uradnim vzorčenjem, ki se izvaja v skladu s točko 4.

C. Preiskave vzorcev na salmonelo

Celotno število vzorcev, ki se odvzamejo v vsaki zgradbi, se za analizo lahko združi v zbirni vzorec.

Analize in preizkusi na salmonelo se izvajajo po metodah, priznanih v skladu s postopkom iz člena 16 te direktive, po posvetovanju z Znanstvenim veterinarskim odborom ali, do priznanja, po preverjenih in preskušanih nacionalnih metodah, ki zagotavljajo jamstva iz Odločbe 89/610/EGS ⁽¹⁾.

III. Uradno obveščanje o rezultatih

Če se s spremljanjem, izvedenim v skladu s točko II, v vzrejni jati ugotovi prisotnost salmonеле *enteritidis* ali salmonеле *typhimurium*, mora oseba, odgovorna za laboratorij, ki je izvedel preiskavo, oseba, ki je izvedla preiskavo, ali lastnik jate o rezultatih uradno obvestiti pristojne organe.

IV. Preiskava jat, ki so po spremljanju potrjene kot pozitivne

Ob uradnem obvestilu o prisotnosti salmonеле *enteritidis* ali salmonеле *typhimurium* v skladu s točko III se jata uradno vzorči za potrditev prvotnih rezultatov. Vzame se naključni vzorec kokoši iz vsake zgradbe, v kateri se je perutnina zadrževala, obseg vzorca pa se izbere v skladu s tabelo v točki II(A)(2)(c). Za preiskave se perutnina iz vsake zgradbe razporedi v skupine po pet kokoši, vzorci jeter, jajčnikov in črevesja vsake kokoši iz skupine pa se pregledajo zaradi salmonеле z uporabo analiz in preizkusov, priznanih v skladu s postopki iz člena 16 te direktive ali do takega priznanja po preverjenih in preskušanih nacionalnih metodah.

V. Ukrepi, ki se izvedejo v jatah s potrjeno infekcijo

Ukrepi morajo biti skladni z naslednjimi minimalnimi standardi.

- 1) Če se s preiskavo, izvedeno v skladu s točko IV, potrdi prisotnost salmonеле *enteritidis* ali salmonеле *typhimurium* pri perutnini v zgradbi, se izvedejo naslednji ukrepi:
 - (a) nobena kokoš ne sme zapustiti zadevne zgradbe, razen če pristojni organi odobrijo zakol in uničenje pod nadzorom ali zakol v klavnici, ki jo pooblastijo pristojni organi v skladu s (c);
 - (b) neinkubirana jajca, ki jih znesejo kokoši v zadevni zgradbi, se uničijo na kraju samem ali pa se, po ustrezni označitvi, pod nadzorom dostavijo v odobreni obrat za predelavo jajc, za toplotno obdelavo v skladu z zahtevami Direktive 89/437/EGS ⁽²⁾;

⁽¹⁾ UL L 351, 2.12.1989, str. 34.

⁽²⁾ UL L 212, 22.7.1989, str. 87. Direktiva, nazadnje spremenjena z Direktivo 91/684/EGS (UL L 376, 31.12.1991, str. 38).

- (c) vsa perutnina v perutninski zgradbi se zakolje v skladu s točko 31(c) poglavja VI Priloge I Direktive 71/118/EGS, o odločitvi za zakol je treba obvestiti uradnega veterinarja klavnice v skladu s točko 25(a) poglavja VI Priloge I navedene direktive ali pa se zakolje in uniči, da se kar najbolj zmanjša nevarnost širjenja salmonеле.
- 2) Po tem ko se iz zgradbe odstrani jata, okužena s salmonelo *enteritidis* ali salmonelo *typhimurium*, se izvedeta temeljito čiščenje in dezinfekcija, vključno z varno odstranitvijo gnoja ali nastila, v skladu s postopki, ki jih določijo lokalni veterinarski organi. Ponovna nasaditev mora zajemati le piščance, ki izpolnjujejo zahteve iz točke II(A)(1).
- 3) Če so v valilnici še vedno valilna jajca iz jat s potrjeno prisotnostjo salmonеле *enteritidis* ali salmonеле *typhimurium*, se uničijo ali obdelajo kot snovi z visokim tveganjem v skladu z Direktivo 90/667/EGS ⁽¹⁾.
- VI. Po postopku, predvidenem v členu 16, in v skladu z mnenjem Znanstvenega veterinarskega odbora, ki se oblikuje do 1. oktobra 1993,
- (a) se lahko priznajo sistemi nadzora na podlagi seroloških kontrolnih pregledov na gospodarstvu, če zagotavljajo jamstvo, ki je enakovredno sistemu inšpekcijskih pregledov v valilnici, predvidenemu v točki II(A)(1), (B)(3) in (4) ter (C);
- (b) se za vzrejne jate lahko potrdijo alternativne rešitve k obveznemu zakolu, predvidene v točki V(c), na primer zdravljenje z antibiotiki;
- (c) se lahko vzpostavijo posebna pravila za zaščito dragocenega genskega materiala.
- Nadzor, predviden v tem poglavju, se v skladu s postopkom, določenim v členu 16, lahko pregleda z vidika znanstvenega napredka.

Oddelek II

INŠPEKCIJSKI PREGLEDI NA SALMONELO NA KONČNI STOPNJI PROIZVODNJE SESTAVLJENIH KRMIL ZA PERUTNINO

Pri odvzemu uradnih vzorcev na posestvu ali ob upravičenem sumu se lahko vzorčenje izvaja na sestavljenih krmilih, ki se uporabljajo za hranjenje perutnine.

Če je vzorec pozitiven za salmonelo, pristojni organi izvedejo preiskavo, da:

- (a) ugotovijo izvor kontaminacije, zlasti z uradnimi vzorci, odvzetimi na raznih stopnjah proizvodnje;
- (b) preverijo uporabo pravil in kontrolnih pregledov v zvezi z uničenjem ter predelavo živalskih odpadkov in zlasti tistih, določenih v Direktivi 90/667/EGS;
- (c) vzpostavijo postopke dobre proizvodne prakse in zagotovijo skladnost s priznanimi postopki.

⁽¹⁾ Direktiva Sveta 90/667/EGS z dne 27. novembra 1990 o določitvi veterinarskih predpisov za uničenje in predelavo živalskih odpadkov, za njihovo dajanje na trg in za preprečevanje patogenov v krmilih živalskega ali ribjega izvora ter o spremembi Direktive 90/425/EGS (UL L 363, 27.12.1990, str. 51).

PRILOGA IV

POGLAVJE I

SEZNAM REFERENČNIH LABORATORIJEV SKUPNOSTI ZA ZOONOZE ^(*)

I. Epidemiologija zoonoz

Institut für Veterinärmedizin
(Robert von Ostertag-Institut)
Postfach 33 00 13
Thielallee 88/92
D-1000 Berlin (Zvezna republika Nemčija)

II. Salmonela

Rijksinstituut voor de Volksgezondheid
PO Box 1
NL-3720 BA Bilthoven (Nizozemska)

POGLAVJE II

DOLŽNOSTI IN NALOGE REFERENČNIH LABORATORIJEV SKUPNOSTI

1. Referenčni laboratoriji Skupnosti, naštetih v poglavju I, so odgovorni za:

- zagotavljanje podrobnosti o analitskih metodah in primerjalnem preskušanju nacionalnim referenčnim laboratorijem,
- usklajevanje uporabe metod iz prve alinee v nacionalnih referenčnih laboratorijih, zlasti z organiziranjem primerjalnega preskušanja,
- usklajevanje raziskav novih analitskih metod in obveščanje nacionalnih referenčnih laboratorijev o napredku na tem področju,
- izvajanje začetnih in nadaljevalnih tečajev usposabljanja osebja nacionalnih referenčnih laboratorijev,
- zagotavljanje znanstvene in tehnične pomoči Komisiji, zlasti kadar države članice nimajo enotnega mnenja o rezultatih analiz.

2. Referenčni laboratoriji Skupnosti zagotavljajo ohranjanje naslednjih operativnih pogojev:

Morajo:

- imeti ustrezno usposobljeno osebje z ustreznim znanjem o tehnikah, ki se uporabljajo pri odkrivanju zoonoz,
- imeti na voljo opremo in snovi, potrebne za izvajanje nalog, predvidenih v točki 1,
- imeti na voljo ustrezno upravno infrastrukturo,
- zagotavljati, da njihovo osebje spoštuje zaupnost nekaterih zadev, rezultatov ali sporočil,
- imeti zadovoljivo znanje o mednarodnih standardih in praksah.

^(*) Brez poseganja v referenčne laboratorije za brucelozo, tuberkulozo in steklino.